

markedet, hvis de mister deres dagpenge tidligere. Altså, det er jo sådan, at hvis man siger nej til et arbejde, så mister man alle sine dagpenge, så problemet er vel, at der ikke bliver tilbudt job til de mennesker, at de ikke får den nødvendige uddannelse og opkvalificering på de områder, hvor der mangler arbejdskraft.

De Radikale har jo tidligere troet på den der med, at man skal piske folk; det var jo De Radikale, der fandt på introduktionsydelsen, som man så afskaffede igen, da man så, at den ikke virkede, og som regeringen så har indført igen under navnet starthjælp, som De Radikale er imod. De Radikale var med i forliget om kontanthjælpsloftet, men har også set, at det ikke virkede med hensyn til at få folk i arbejde, men tværtimod forarmede dem, og de er derfor i dag imod kontanthjælpsloftet.

Hvorfor er det så, at man alligevel vil blive ved med at bruge den model, der hedder økonomisk pisk til at få folk i arbejde, i stedet for at sats på at få dem uddannet til de steder, hvor der mangler hænder?

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:38

Morten Helveg Petersen (RV):

Uddannelse kan være og er bestemt også en vigtig ting i de her diskussioner – bevares. Men vi forsøger både med vores skatteudspil og med vores forslag på dagpengeområdet at gøre det så attraktivt som muligt at træde ind på arbejdsmarkedet. Og i lyset af at der er mangel på arbejdskraft i virksomhederne og mangel på arbejdskraft ude på daginstitutionerne og på sygehusene og at det faktisk er vores største udfordring, så kigger vi på, hvad det er for typer af tiltag og reformer på skatteområdet og på arbejdsmarkedsområdet, der gør, at vi kan få flere folk ud på arbejdsmarkedet.

Der er dagpengeperiodens længde også oplagt at kigge på, og det er det, vi har forsøgt at byde på, og den kan i øvrigt skaffe endnu flere mennesker ud på arbejdsmarkedet – ikke mindst i en situation som den, vi har i dag.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Ole Stavad for en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Ole Stavad (S):

Det var spørgsmålet fra hr. Jacob Jensen, der fik mig til at bede om ordet.

I forbindelse med det her spørgsmål om, hvor man tror og med hvem man tror man kan få størst indflydelse, kan jeg ikke lade være med at spørge – for det synes jeg kunne være interessant at høre – hvad den radikale ordfører synes oplevelsen har været sådan fra en radikal synsvinkel. Hvad har man haft af muligheder for at få indflydelse under den nuværende regering og regeringsblok?

Det er måske også set i lyset af det allersensete forløb med den såkaldte skattepakke, hvor jeg kan forstå at Det Radikale Venstre og Ny Alliance ikke blev sorteret fra og kasseret i første omgang, men blev inviteret tilbage i anden omgang. Set udefra af os, der ikke var med, var oplevelsen, at man ikke fik tilbudt sådan en ekstremt stor indflydelse, men at man fik et tilbud om at skrive under på det, som regeringen og finansministeren havde aftalt med hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti. Og derfor synes jeg, at jeg vil høre, om hr. Morten Helveg Petersen synes, at det er en god oplevelse at gå ind i et samarbejde med Venstre og den nuværende regering, der har været regering gennem de seneste 6 år.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal takke for spørgsmålet. Det er jo soleklart, at det, der skete med skattepakken, var blokpolitik af værste skuffe.

Vi havde et møde, som jeg opfattede som meget konstruktivt, hvor jeg egentlig syntes at vi forhandlede, men det er måske mig, der er for håbefuld og optimistisk, for det gjorde vi så åbenbart ikke, men vi præsenterede i hvert fald synspunkter for hinanden, og så var det da vores forhåbning at komme ind i et reelt, regulært forhandlingsforløb. Men der må vi jo konstatere – og det har sådan set også været belyst i offentligheden – at da først det gjaldt, så faldt regeringen tilbage til at bruge automatpiloten og trække en dårlig løsning i automaten ovre hos Dansk Folkeparti.

Så isoleret set var det forløb blokpolitik af værste skuffe. Vi blev kaldt ind og kunne få lov til at skrive under eller lade være. Det var bestemt ikke befordrende for et bredt samarbejde – det var det bestemt ikke.